

Arrest

**nr. 90 814 van 30 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 19 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat V. MOUBAX en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 27 december 2011, verklaart er zich op 28 december 2011 vluchteling.

1.2. Op 28 juni 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 28 juni 2012 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Pakistaan afkomstig uit Narowal te Pakistan. U woonde daar samen met uw familie. In 2007 kreeg u tijdens een cricket wedstrijd ruzie met Mudassar, één van drie broers die in uw buurt bekend stonden als criminelen. U brak zijn arm. Zijn oudere broer, Mubashar, die op dat moment al gezocht werd door de politie, belde naar uw vader en dreigde ermee u te vermoorden. Uw vader stuurde u naar Lahore bij de familie van uw moeder. Het jaar dat daarop volgde, toen u in Lahore was, pleegden deze drie broers allerlei criminele feiten in Narowal. Alle zakenmannen in jullie buurt werden gevisieerd met granaataanvallen. Ook uw woning werd aangevallen. Er raakte niemand gewond, maar achteraf belden ze naar uw thuis om te zeggen dat het de volgende keer wel raak zou zijn. Eind 2008 werd Mubashar opgepakt en gedood door de politie. Na zijn dood keerde u terug naar huis. In 2009 belde Mudassar naar uw thuis. Hij zei dat het uw schuld was dat zijn broer gedood werd. In februari 2010 werd u en uw vriend aangevallen. U raakte niet gewond, maar uw vriend was zwaar gewond. U werd bang en uw familie stuurde u naar Karachi bij de zus van uw moeder. U verbleef daar ongeveer twee jaar. Na twee jaar werd u gebeld door de twee overgebleven broers om te zeggen dat ze wisten dat u in Karachi verbleef en dat men u niet zou sparen. Daarom besloot u om Pakistan te verlaten. Een vijftiental dagen later, op 4 december 2011 verliet u Karachi en een dag later verliet u Pakistan. Via Iran en Turkije kwam u met de boot in Europa terecht. Op 27 december 2011 kwam u aan in België en de dag nadien vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u tijdens het gehoor de volgende documenten neer: een kopie van uw identiteitskaart en kopieën van First Information Reports die werden ingediend door de mensen uit uw buurt, inclusief uw vader, tegen de drie criminele broers. Enkele dagen na het gehoor legt u de volgende documenten neer op vraag van het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen): exact dezelfde bundel kopieën van First Information Reports die werden ingediend door de mensen uit uw buurt, inclusief uw vader, tegen de drie criminele broers, een kopie van een First Information Report dat u zelf indiende tegen de criminele broers uit uw buurt en enkele krantenartikels met betrekking tot de algemene situatie in Narowal.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat de problemen die u aanhaalt waarvoor u Pakistan diende te verlaten niet vallen onder de Vluchtelingenconventie, die immers voorziet in internationale bescherming van personen die hun land ontvlucht zijn vanuit een gegronde vrees voor vervolging op basis van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. U hebt het Pakistaanse staatsburgerschap (zie gehoorverslag CGVS, p. 2) en u was in Pakistan in het bezit van Pakistaanse identiteitsdocumenten die werden uitgevaardigd door de Pakistaanse autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U had in Pakistan nooit problemen omwille van uw religie of uw etniciteit (zie gehoorverslag CGVS, p. 2) en u was nooit lid van of verbonden met een politieke partij in Pakistan (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). U had maar één probleem in Pakistan: drie broers uit uw buurt die heel de wijk terroriseerden en die door de politie beschouwd werden als criminelen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). De enige reden waarom u, volgens uw verklaring, gevisieerd werd door deze criminele familie is wraak omdat u ooit de arm brak van één van de broers en omdat u, volgens de twee andere broers, één van de broers verraden zou hebben bij de politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Deze drie broers werden door de politie en de buurt bestempeld als criminelen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Eén van de broers, die al langer voortvluchtig was, werd opgepakt en gedood door de politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). De andere twee broers staan op dit moment nog steeds op de lijst van gezochte mensen van de politie. Bijgevolg kan besloten worden dat u geen gegronde vrees voor vervolging kent in Pakistan op basis van uw ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep.

Bij een terugkeer naar Pakistan loopt u geen risico op ernstige schade zoals beschreven in artikel 48/4 van de Belgische Vreemdelingenwet. U hebt in Pakistan beschermingsmiddelen ter beschikking om u te beschermen tegen het algemene geweld van deze criminele broers. Uit uw relaas kan worden afgeleid dat de lokale autoriteiten en politie weldegelijk hun best doen om deze criminelen in te rekenen. U verklaart dat één van de broers gearresteerd en gedood werd door de politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). De twee andere broers staan nog steeds op de lijst van gezochte personen van de politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 8) en de politie heeft tientallen klachten neergeschreven en aanvaard met betrekking tot de criminele activiteiten van de drie broers. Dit wijst erop dat de politie en de Pakistaanse autoriteiten weldegelijk actie ondernemen tegen deze lokale criminelen. U kan bovendien steeds elders in Pakistan gaan wonen indien u zich onveilig voelt in uw eigen stad of buurt. U leefde één

jaar in Lahore en had daar nooit problemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Daarna leefde ook nog u twee jaar in Karachi zonder problemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Dit benadrukt het lokale karakter van de problemen die u kende in Pakistan. U hebt in beide steden familie om u te helpen bij het opstarten van een nieuw leven. Niets houdt u tegen om u elders te gaan vestigen in Pakistan gezien volgens informatie de algemene situatie in de grootste delen van de Punjab en Sindh veilig is (blauwe map, punt 1).

Voorts slaagt u er niet in het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) ervan te overtuigen dat u persoonlijk geïnterviewd werd door deze criminele broers. U verklaart zelf dat heel de buurt geterroriseerd werd door deze drie broers, dat er zes of zeven doden vielen bij een aanval op een fruitmarkt en dat alle huizen van de zakenmannen in de buurt werden aangevallen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U legt om dit te bewijzen allerlei First Information Reports (FIR) neer die werden opgesteld op basis van klachten door de bureaus, inclusief uw vader, bij de politie (groene map, punt 2). U zegt dat u ook persoonlijk een FIR hebt ingediend met betrekking tot uw persoonlijke problemen, maar hiervan legt u tijdens het gehoor geen bewijs neer (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Het is merkwaardig dat u tijdens het gehoor geen enkel bewijs kan neerleggen van de klacht die u zelf indiende met betrekking tot uw persoonlijke problemen, terwijl u wel in staat bent om tal van FIR's neer te leggen van zaken waarin u zelf geen betrokken partij bent. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u persoonlijk geïnterviewd wordt. Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt, verklaart u dat u geen idee hebt waarom deze FIR niet bij de documenten zat die u via uw familie verkreeg en dat u zal vragen op die FIR alsnog op te sturen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Dit argument houdt weinig steek, gezien uw familie langs ging bij de politie om deze documenten te bekomen. Er is geen enkele reden waarom de politie dan niet de FIR die u zelf hebt ingediend niet zou mee geven. Enkele dagen na het gehoor legt u een kopie neer van de FIR die u zelf indiende tegen de criminele broers (groene map, punt 4). Het CGVS hecht geen geloof aan de authenticiteit van dit document. Het valt op dat dit document exact dezelfde hoofding heeft als de eerste FIR uit de bundel FIR's die u tijdens het gehoor neerlegde (groene map, punt 2 en punt 3). De stempels en handtekeningen op de hoofding van het document staan op exact dezelfde plaats als in de hoofding van het andere document. Dit is merkwaardig gezien de stempel en handtekening achteraf manueel worden toegevoegd. Het is niet geloofwaardig dat de politieagent zijn stempel en handtekening in twee verschillende documenten op exact dezelfde plaats zet. De volgnummer van de FIR rechtsboven is exact dezelfde als de volgnummer van de andere FIR. In de FIR die u tijdens het gehoor neerlegde is het volgnummer '46035'. De volgnummer van de FIR die u na het gehoor neerlegt is dezelfde, enkel werd er van de '0' een '8' gemaakt. Het is duidelijk zichtbaar dat dit achteraf met een pen of stift werd gecorrigeerd. Bovendien bevatten beiden hoofdingen op exact dezelfde plaatsen exact dezelfde kopieervlekken. Wat opvalt is dat de zwarte kopieervlek of -streep, rechts van de pagina, plots stopt in de FIR die u na het gehoor neerlegt. Dit is merkwaardig en doet vermoeden dat de hoofding van het eerste document gerecycleerd werd om een nieuwe valse FIR te fabriceren door er een nieuwe klacht aan toe te voegen onder de hoofding. Alle gelijkenissen en merkwaardigheden werden door het CGVS in fluogeel aangeduid. Dit alles ondermijnt de authenticiteit van de FIR die u neerlegt en de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u persoonlijk gezocht en geïnterviewd werd door deze criminelen. Alle FIR's die u voorlegt zijn bovendien gewone kopieën. Deze kopieën hebben weinig bewijswaarde gezien de politie normaal gezien gecertificeerde kopieën uitvaardigt van FIR's, geen gewone (blauwe map, punt 2). Deze vaststelling ondermijnt het geloof in de authenticiteit van alle FIR's die u neerlegt. Na uw gehoor stuurde u kopies van dezelfde FIR's als voorheen, alleen nu hebben ze plots een stempel van een politiebureau. Dit maakt hiervan echter nog steeds geen gecertificeerde kopies. Het opstellen van valse documenten is een vaak voorkomend fenomeen in Pakistan (blauwe map, punt 3).

Twee andere elementen uit uw relaas versterken het vermoeden dat u niet persoonlijk geïnterviewd werd in Pakistan. Ten eerste, verklaart u tijdens uw gehoor dat u geen nieuws meer vernomen hebt van de twee overblijvende broers waarmee u problemen had in Pakistan (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U hebt enkel nog iets vernomen van een neef van hun die ook in de criminaliteit zit, maar over de broers zelf hebt u niets meer vernomen. Het is merkwaardig dat u niets meer vernomen hebt over deze broers gezien uw familie nog steeds op dezelfde plaats woont. Van iemand die persoonlijk geïnterviewd werd door deze broers kan men verwachten dat hij of zijn familie zich wat beter informeert over de stand van zaken met betrekking tot deze broers. Op het einde van het gehoor, wanneer u gevraagd wordt wat u vreest bij een eventuele terugkeer naar Pakistan, weet u plots te vertellen dat deze twee broers nog steeds leven (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Dit is tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat u niets meer gehoord had van deze twee broers. Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt, verklaart u dat deze broers nog steeds op de lijst van gezochte personen staan van de politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Het is merkwaardig dat u plots wel over deze informatie beschikt wanneer er naar uw

vrees bij een eventuele terugkeer gevraagd wordt, terwijl u eerder verklaarde niet op de hoogte te zijn over de stand van zaken met betrekking tot deze twee broers. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Ten tweede, is het merkwaardig dat u plots na twee jaar in Karachi te hebben gewoond zonder problemen een telefoon krijgt van de twee broers om te zeggen dat ze weten waar u verblijft (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U hebt niet echt een verklaring hoe deze broers u plots gevonden hebben. U denkt dat het komt door de vrouwen uit de familie die roddelen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Indien dit het geval is en indien deze broers u toch persoonlijk zochten, hadden de broers u al eerder kunnen vinden. Ook dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten laatste, wijst het CGVS erop dat u geen zicht geeft op uw identiteit. U legt geen originele identiteitsdocumenten neer. De kopie van uw identiteitskaart is onduidelijk (groene map, punt 1). U verklaart dat u een internationaal paspoort en een identiteitskaart had in Pakistan, maar dat u die hebt afgegeven aan een andere mensensmokkelaar van wiens diensten u uiteindelijk geen gebruik gemaakt hebt omdat het vertrek niet snel genoeg tot stand kwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Dit is merkwaardig gezien u verklaart dat u al binnen de vijftien dagen vertrokken bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Dit is op zich al een heel korte termijn om een vertrek uit Pakistan te regelen, dus het is weinig geloofwaardig dat u in die periode een smokkelaar hebt afgewezen nadat u hem uw identiteitsdocumenten hebt afgegeven. U legt ook geen geboorteakte of een ander identiteitsdocument neer, terwijl deze documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Pakistan. Bovendien heeft het CGVS een vermoeden dat u ook informatie achterhoudt met betrekking tot uw reisweg. U verklaart dat u op 5 december 2011 vertrok uit Pakistan en dat u op 27 december 2011 aankwam in België. U reisde gedurende die hele periode illegaal door Iran en Turkije met de bus, de vrachtwagen en de boot (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Toch was u volgens uw Facebook profiel, die door het CGVS gevonden werd op basis van uw verklaringen, in die periode virtueel actief (blauwe map, punt 4). Het is merkwaardig dat iemand die illegaal op de vlucht is onderweg de tijd en ruimte vindt om allerlei filmpjes op Facebook te posten. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw reisweg. Dit doet vermoeden dat u uw land verlaten hebt met uw eigen identiteitsdocumenten en dat u weigert deze neer te leggen.

U hebt het CGVS op geen enkele manier te weten overtuigen van uw bewering dat u persoonlijk wordt gezocht in Pakistan. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Pakistan het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

De krantenartikels die u neerlegt zijn niet van die aard dat ze de beslissing in positieve zin kunnen ombuigen. Ze bevatten geen enkele verwijzing naar uw persoon of de problematiek met de criminele broers. Ze verwijzen enkel naar het algemene geweld in Narawal.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker heeft inhoudelijke kritiek op de motieven van de bestreden beslissing zodat hij in wezen de schending van de materiële motivering opwerpt.

Verzoeker betoogt dat hij wil terugkeren naar Pakistan bij arrestatie van de twee criminelen maar dat de politie corrupt is en geld aanvaardt van de criminaliteit en van de twee broers om hen niet op te pakken.

In de geschreven FIR wordt vermeld dat er granaten naar de huizen van de zakenmannen werden gegooid maar ook dat zijn huis geviserd werd op 21.10.2008, er 's avonds een granaat werd gegooid maar gelukkig niemand geraakt werd hoewel men hem persoonlijk aan de telefoon meedeelde dat het de volgende keer raak zou zijn.

Verzoeker heeft kopie van de FIR gekregen van zijn familie, hij betwist echter dat de handtekening en de stempel op dezelfde plaats zijn aangewend. Hij is echter niet ter plaatse en heeft dus geen controle over de afgifte van de documenten.

Aangezien de politie niets doet riskeert verzoeker zelfs na twee jaar vermoord te worden. Hij kan niet altijd schuilen maar heeft recht op een volwaardig bestaan hetgeen in deze situatie niet mogelijk is.

Het door verzoeker neergelegde krantenknipsel bevestigt de corruptie en incompetentie van de politie.

2.2. Verzoeker verklaarde zijn land te hebben verlaten omwille van de problemen die hij had met drie broers uit de buurt die de hele wijk terroriseerden en die door de politie beschouwd werden als criminelen. Verzoeker zou door deze broers in het bijzonder gevisieerd zijn uit wraak omdat hij ooit de arm brak van één van de broers en omdat hij een andere broer verraden zou hebben bij de politie.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker geen bewijs neerlegt omtrent zijn identiteit of nationaliteit. Hij legt slechts een slecht leesbare fotokopie neer van zijn identiteitskaart. De enkele omstandigheid dat de reisagent het paspoort en de identiteitskaart heeft ingenomen ontslaat verzoeker niet van de eigen verantwoordelijkheid die hij heeft ten aanzien van deze documenten. Deze verantwoordelijkheid vervalt immers niet nadat de smokkelaar om de afgifte hiervan heeft gevraagd. Verzoeker diende in redelijkheid het belang van deze documenten te onderkennen nu hij er van uit kon gaan dat de autoriteiten van het land, waar hij de bescherming van het vluchtelingenverdrag wenste in te roepen, van hem zouden verlangen de door hem gestelde identiteit, nationaliteit en gevolgde reisroute zo mogelijk met documenten te onderbouwen. Het ontbreken van identiteits- en reisdocumenten, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, ondermijnt de geloofwaardigheid van het asielrelaas (RvS 15 juli 1992, nr. 40.037; RvS 5 juni 2001, nr. 96.146). De asielinstanties mogen van een asielzoeker immers correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over essentiële elementen zoals identiteit en nationaliteit (artikel 4, tweede lid van Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004).

Voorts oordeelde de commissaris-generaal terecht dat de problemen door verzoeker aangebracht niet ressorteren onder één van de vijf criteria van het vluchtelingenverdrag. Verzoeker werd immers niet vervolgd omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Verzoeker toont derhalve niet aan vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin te vrezen.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden opgemerkt dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Conform artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet immers enkel uitgaan van of veroorzaakt worden door *niet-overheidsactoren*, indien kan worden aangetoond dat de staat of partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat één van de broers gearresteerd en gedood werd door de politie en de twee andere broers nog steeds op de lijst van gezochte personen van de politie staan. Bovendien blijkt ook dat de politie tientallen klachten heeft neergeschreven en aanvaard met betrekking tot de criminele activiteiten van de drie broers. Uit verzoekers verklaringen kan bijgevolg worden afgeleid dat de lokale autoriteiten en politie wel degelijk actie ondernemen tegen deze lokale criminelen. De door verzoeker neergelegde krantenartikelen doen aan deze vaststellingen geen afbreuk. Deze krantenartikelen beschrijven hoofdzakelijk de criminaliteit en het stijgend geweld in Narowal en zijn bijgevolg niet afdoende om aan te tonen dat de politionele autoriteiten in Pakistan corrupt, onwillig, of niet bij machte zouden zijn om de verzoekende partij bescherming te verlenen in de zin van artikel 48/5, §2 van de Vreemdelingenwet, hetgeen overigens wordt tegengesproken door het optreden van de politie tegen de criminele broers *in casu*.

Ten overvloede dient te worden vastgesteld dat met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Verzoeker leefde probleemloos gedurende één jaar in Lahore en vervolgens twee jaar in Karachi en toont bijgevolg niet aan dat hij geen gebruik zou kunnen maken van een vestigingsalternatief elders in Pakistan om aan zijn problemen te ontkomen.

Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER